

त्रिपर्णी 1) H. an. 2, 147.
 त्रिपाठिन् लीस (त्रि + पा^०) adj. die drei Veda studierend, — kennend.
 त्रिपाठिशिवराम heisst ein Schol. der Vāsavadattā.
 त्रिपिण्डो, vgl. noch त्रिपिण्डकश्चाद् Verz. d. Oxf. H. 294, b, 31.
 त्रिपुट् 1) lies dreifach zusammengelegt und vgl. द्विपुट्.
 त्रिपुण्ड्र vgl. WILSON, Sel. Works 1, 194. fg. भाले तिस्रो भस्मरेखास्त्रि-
 पुण्ड्रकम् TRIK. 2, 7, 15.
 त्रिपुण्ड्रिन् adj. mit dem Tripundra versehen Verz. d. Oxf. H. 256, b, 40.
 त्रिपुर 1) ०घातिन् Çiva KATHĀS. 113, 108. त्रिपुरातक desgl. 103, 236.
 त्रिपुराराति desgl. 36, 239. त्रिपुरारि desgl. 32, 389. ०मुन्दरी eine Form
 der Durgā Verz. d. Oxf. H. 88, a, 10. 94, b, 5. — 3) b) KATHĀS. 33, 170.
 — Ueber die Lage der Orte त्रिपुर, त्रिपुरी und त्रिपुरीक्षेत्र vgl. HALL in
 Journ. of the Am. Or. S. 6, 316. fg.
 त्रिपुरकुमार m. N. pr. eines Schülers Çaṁkarākārja's Verz. d. Oxf.
 H. 251, b, 46.
 त्रिपुरमाली f. = त्रिपुरमल्लिका; vgl. u. मल्लिकाष्य 2) u. मोहन 3).
 त्रिपुरीप्रकरण n. Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 223, a, No. 349.
 त्रिफल 2) a) तीरुत्तुळुमधुयन्त्रिकलानित्यभावित KATHĀS. 70, 43.
 त्रिवली (richtiger ०वली) 1) मध्यं स्त्रियास्त्रिवलिनायमरोमशं च VARĀH.
 BRU. S. 70, 5.
 त्रिभङ्गोत्तार Titel eines Werkes WILSON, Sel. Works 1, 281.
 त्रिभुक्ति, ०राज्ञ N. pr. eines Tirtha an der angeführten Stelle.
 त्रिभुवन n. P. 2, 4, 17, VĀRT. 4, Sch. 1) त्रिभुवनेश्वर Bein. Çiva's Verz.
 d. Oxf. H. 73, b, 28. — 2) KATHĀS. 36, 213. — 3) n. N. pr. einer Stadt ebend.
 त्रिभुवनपालदेव m. N. pr. eines Fürsten Verz. d. Oxf. H. 139, b, 5.
 त्रिभुवनप्रभा f. N. pr. der Tochter eines Dānava KATHĀS. 118, 109.
 त्रिभुवनराय m. N. pr. eines Fürsten in einer Inschr. in Journ. of the
 Am. Or. S. 7, 3, Çl. 9.
 त्रिमत्तु und त्रिमल्ल umzustellen.
 त्रिमल्लचन्द्र m. N. pr. eines Fürsten HALL 183.
 त्रिमात्र adj. drei Moren enthaltend RV. PRĀT. 1, 16. 3, 17. AV. PRĀT.
 1, 62. ÇĀṆKH. Ça. in Ind. St. 8, 22. त्रिमात्राम् RV. PRĀT. 13, 20 fehlerhaft
 für त्रिमात्रम्, wie die v. l. hat. — Vgl. auch u. मात्र 2) b).
 त्रिमात्रिक adj. dass.; m. Bez. der Silbe घ्रांम् WEBER, RĀMAT. UP. 335.
 त्रिमारिका f. Mörderin von Dreien, Bein. eines Frauenzimmers KA-
 THĀS. 66, 80.
 त्रिमूढक n. Bez. einer Art von Tanz BHAR. NĀṬYAÇ. 18, 125. — Vgl.
 त्रिगूढ, त्रिगूढक.
 त्रिमूर्त adj. Ind. St. 9, 10 wohl fehlerhaft für ०मूर्ति.
 त्रिमूर्ति 1) WEBER, RĀMAT. UP. 290. — 3) m. N. pr. eines Autors von
 Mantra bei den Çākta Verz. d. Oxf. H. 101, b, 5.
 त्रिमूर्तिक m. N. eines der 8 Vidjeçvara SARVADARÇANAS. 86, 1.
 त्रिपत्त adj. = त्र्यत्त dreitüngig, von Çiva HARIV. 13413 nach der Lesart
 der neueren Ausg.; त्रिपत्त ed. Calc., NILAK.: त्रिपत्तः त्रिभिर्वदे इष्यत
 इति त्रिपत्तः (lies त्रिपत्तः) पञ्चेशः.
 त्रिपम्बक R. 7, 46, 21.
 त्रिपव ÇULYAPARIÇ. 7, 27 bei WEBER, ĠJOT. 83.
 त्रिपवस्थ adj. = त्र्यवस्थ (त्रि + अवस्था) drei Zustände habend BHĀG.

P. 11, 28, 20.

त्रिपुग्म adj. drei Paare besitzend, Beiw. Brahman's R. 7, 36, 7. nach
 dem Schol. sind die drei Paare यशोवीर्यं, ऐश्वर्यश्चियौ und ज्ञानवैराग्ये.
 त्रिपुप dreigestaltig Ind. St. 9, 162.
 त्रिरेखापुट Sechseck WEBER, RĀMAT. UP. 307.
 त्रिलिङ्ग 2) vgl. MUIR, ST. 2, 446. fg.
 त्रिलोकवर्णकर m. N. pr. eines Lokeçvara WILSON, Sel. Works 2, 23.
 त्रिलोकवीर m. N. pr. einer buddh. Gottheit WILSON, Sel. Works 2, 24.
 त्रिलोचन 2) WILSON, Sel. Works 1, 120. ०देव्यायपद्मानन HALL 84.
 त्रिलोचनाष्टमी f. Bez. des achten Tages in der dunklen Hälfte des
 Ġjaishtha ÇKDR.
 त्रिवक्रा f. N. pr. eines Frauenzimmers BHĀG. P. 10, 42, 3. तिस्रः यो-
 वारः कथ्यो वक्रा इति त्रिवक्रा.
 2. त्रिविक्रम 2) N. pr. verschiedener Autoren Verz. d. Oxf. H. 278, a,
 50. 321, b, No. 762. 338, a, 7.
 त्रिविक्रमसेन m. N. pr. eines Fürsten KATHĀS. 73, 22. 99, 34.
 त्रिविक्रमाचार्य m. N. pr. eines Astronomen Verz. d. Oxf. H. 336, a, No. 790.
 त्रिविद् als falsche Form zu streichen; vgl. HALL in Journ. of the Am.
 Or. S. 7, 46.
 त्रिविध, zum adv. त्रिविधा vgl. द्विविधा weiter unten.
 त्रिविधनामावली f. Collectivname für drei best. Schriften HALL 146.
 त्रिविष्टप N. pr. eines Liṅga Verz. d. Oxf. H. 44, a, 4 v. u.
 त्रिवृत् 1) सूत्र BHĀG. P. 11, 3, 37. जन्मन् 10, 23, 39.
 त्रिवृत्ता (von त्रिवृत्) f. Dreifachheit ÇAT. BR. 6, 1, 3, 18.
 त्रिवेणु m. BHĀG. P. 11, 23, 34. Im adj. त्रिवेणु BHĀG. P. 4, 26, 1 erklärt
 der Schol. वेणु durch धनु.
 2. त्रिवेद, त्रिवेदिन् als Beiw. Viṣṇu's wohl so v. a. die drei Veda
 in sich enthaltend R. 7, 37, 5, 48.
 त्रिशत 1) त्रिशतं पृथिवीपतीन् R. 7, 38, 20. — 2) ÇĀṆKH. BR. 14, 32, 14.
 — 3) f. ई dreihundert WEBER, ĠJOT. 88.
 त्रिशरणतन्मीम m. N. pr. eines Mannes HALL 63.
 त्रिशरीरैव Titel eines Werkes HALL 198.
 त्रिशरीरिन् adj. drei Körper (शरीर) habend, von Viṣṇu HARIV. 14982.
 त्रिशलाकापुरुषचरित n. Titel eines Werkes des Hemakandra Verz.
 d. Oxf. H. 211, a, 10. wohl fehlerhaft für त्रिषष्टिशलाका.
 त्रिशाख, lies घ्रा st. ई und füge noch KATHĀS. 102, 72 hinzu. Dreitüftig
 in dieser Verbindung so v. a. aus drei Runzeln bestehend.
 त्रिशाल 1) = त्रिशालक Verz. d. Oxf. H. 42, b, 39. — 2) f. घ्रा N. pr.
 der Gattin Siddhārtha's WILSON, Sel. Works 1, 292.
 त्रिशिख 4) a) KATHĀS. 33, 165. 101, 303 (von BROCKHAUS als N. pr.
 gefasst). 107, 106.
 त्रिशिखम् 1) Z. 3 die aus dem BHĀG. P. angeführte Stelle steht 10,
 63, 22; vgl. 29.
 त्रिशिर्षगुहा f. N. pr. einer Höhle im Kailāsa KATHĀS. 109, 60. त्रि-
 शिर्षाख्यगुहा 75. 108, 196.
 त्रिमुक्त (so zu betonen) vgl. u. मुक्त.
 त्रिपत्य TS. 6, 3, 10, 1. TBR. 3, 2, 2, 8.
 त्रिपथस्य s. सपथ.